

Във всеки случай Фердинанд и правителството му се бяха приготвили да посрещнат всяка изненада. Няколко дни след падането на кабинета Радославов в 1918 г. бившият официоз в. „Народни права“, се присмиваше на официалните декларации на г. Малинова, че той „ще следва политиката на своя предшественик“, виждайки в тези декларации едно потвърждение на това, че водената до тогава при Радославова политика е била спасителна за българския народ, и високо и тържествено заявяваше, че тази своя спасителна политика правителството на Радославова се било приготвило да я наложи, ако потрѣбва, и със сила дори на българския народ.*)

За тази цел, във всички тези мерки, които бяха взети, за да се сломи всеки опит за противодействие, беше създаден и приложен с царски указ, без да се облече в формата на закон, цял един раздел III от Военно наказателния закон „за престъпленията във време на война и в местности, обявени във военно положение“, с който раздел се целеше да се внесе в душите на българските граждани смущение и страх от непосредствени и жестоки наказания в случай на отказ да се тръгне срещу неприятеля, а най-вече срещу Русия, и да се действава съвместно със Централните сили и Турция. И въз основа на този раздел III, преди още временната наредба, с която той бе приложен, да беше одобрена от Народното събрание, което стана на 21. XII. 1915 г., бяха издадени и преведени в изпълнение стотици смъртни присъди над българските граждани. Авторите на този раздел III оправдават неговото създаване с необходимостта да се вземат най-строги мерки за запазване на дис-

*) В. „Народни Права“, брой 141 от 21 юли 1918 г.